

אימאכו

השירים אשר לשלמה

בזמרים ושירי-תשבחות אשר
חביא בחכמת הנגן וחסד-קדש
לשלמה ד' וזל-קולות
צבא-שלמה מחאדושים יצו
סדרו קק פאנאטובה
לחדול לח' ולדבר לשם עליה בכל
דבר שבקדושה ודשח
בארץ:

פה ויניציאה שם

במזמור השירים
מיסדו ולורניצו בראנארני
בבית יואני קאליאני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

LIBRERIA
DEL
LICEO MUSICALE
DI
BOLOGNA

alto 2°

אל איש חיל רב פעלים
ומרין קרש חלולים

הה קצין ורמזי הנסגב כמה בשוק סלס וכו' עוסק חיל יזה
קורא פס בחטובות

הה קצין ורמזי הנסגב כמה בשוק סלס וכו' עוסק חיל יזה

גם מתחול גם מלסנסי גם מאזפתח ליאזן האלהם ויחנני להבן ולהור' בחכמת
המחבוקה רבתי ושרד בחכמת' ברוב סרעסי בקרבי הסתעסעה נפסי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לחכב בערכות בקול' רנה ותורה ס זה קול' האר' לכבר
את ה' כמה מהנאהו אים אלקסברכתי ויהי ה' למסען ליוותן כפי מזירת חרסות אסר
פסיתי בסרר' רקמתי בקולות ערכות בעימות כיוותן כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולחופים טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אסר ממתי חק גבול להרבה אהם ברר' המלכות לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אסר מלין תכחץ ואחרי אסר תני ה' לחיות כנועס ולהוציא קולי
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפום מבחר זמירותי אסר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבטחים אסר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויחנה
מח דברי בי תרתי בלני לדי מקצתם אפנה להקריב על מזבח מנחת תורה זו ויחיה
פיני וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבר וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אונס
יורפ כל סער עמי כמה מעלות טובות לגבד אסר דרכו בסודה כחוקר אהס קלס יחד
והדרך חובב ארצה וראסו מניפ הממיה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העולה בסמית
אור החפאל והעני כי על כן בחרתי קסנוסף ככל יפעתך ונחתי תהודך עליו ועל פס' יד
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסדים והטובות אסר רב מלל סר גמלו עליו הס
הארץ נע אסרם מחול ירבון רוחתי וקסל לעצמי לכבר מלכותי והקדק הרבלי זס כר' סלך
אר' יממירי אהר' זאת ועוד כי כמה פעמים במהתך ובפתי ונחתי וזכרתי עמך
הסיר בספתי רכנות ואס כן איפה מתך הקול ומידך נתתי לך הכה כי כן זאת ממחתי
כהנה נחונה סלוחים אלקי מאלד ואריר וכמו סיאחתך תוקד כא בעיך וימיתך תספרת
ועמך חרבה ויהי כאסר ידים בסות ארל קבלה בספר פנים יפות יהללה בספרים
ותהי בסאת חן כפינו כל רוחיה והנה עורני מדבר אפרם את כפי אל ה' בצלותי ובבעקותי
יפרס עליך סכת שלובו וירחמך לרסת מסכנות יהללה ויחלל עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משח מאנטובס יוס רח חסון הסמג

כוכב מהבהב לאור

הנפיר סלמה מהאחרים

א ב ג ד

שיר • לפרסם חסד • למלכות • אשר ער לכבודו איש מלכות • הנה הקטן בבני עמנו •
 גדול אחתם באהבה נחת • יחדיו הקטנים
 לשי קוות •

כל תושבי כנור ותוף ונבל
 וזמרים וזמרים וזמרים
 נגן תרועת קול ושיר חסידים
 כל בעלי חסיד נעים חבל •

כי תעבד לאל כמנחת חבל
 זמרת רננות ואשר תקריבו
 אליו • במעמך רב • ובס תשיבו
 אמו • תסדקן זמרת אכל •

שיר שלמה הן מאר נארו
 לשם שבו תרשים וגם אחלמה
 אףכם יורעו ובס נמנו •

ובכל דבר מצות חלא יגברו
 על כל בני גילם • חסד רמח
 על פי ארנו יחננו יסעו •

חוקים עבד לזמרים • לתנחל חזק • סגב סוכב הלך ירוח •

רשמי זמירי אל תל תר
 רנו-גניב • משושב
 שירי עתיד זמירי —
 חתך חבל וזמירי

רד שלמחזח בלי עצל
 שוררים לומר ברכ גיל
 וערים חגים במקח
 דום וכול עילת לבר עיל

אחר גמר ספרך כי תם נשלם •
 חקריב אותו לספר מלחם שלם •

אל כל אמן סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המסורר בתחברותו באומרו מה חלוקת חכמת הנגון
אל האחרים נכבד נבכתי מארץ העברים יי' בשרה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני' כישראל ויביטו מהם כל החכמות הרמות והאומות חכברים ומנחלים אותם יפלו
עבר כנסתו גם היא באמת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאוס לוקחה זאתי ומי
יסבח החלך דוד זקן ועמלו לא יחמר עוד אשר עמל לו מראם בסוד ליתור סרק בסוד לכל
בני אסף והיון ויחזקו ככתוב בספר רברי הימים להבנים חסום העומקת קול והנח להם
כלים חלליהם זמרא רמנא וזמרא רמנא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראסון וסני ועסה חסד להמשיך משכח קדם • אכן קורות בתיו הזרים ורהיטנו
דרהטנא מסורר בארבות וילד הזקן נכדים הספיקו להסכיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכל • ה' אף ה' היה בעם ויחזקו ויפלטו ויטעו כנר דק מכל ביה' ואף גם זאת ביה'ת
בארץ לא להם אברהם מחכמת חכמיו ותקח אונם מתן ממנה אחרי כן חזלתם סריר מעיר
בחרות אלה באחרית הימים • והללו את סה' כי נסגב • שלשת לבדו בוימת בחכמה
זו • ויחכם עכל האדם לא לבד מלאמתו כי ידמיונה ויסה ערך מאתמול לרבים אנשי מס
ומספחות הארמה • אשר עכ סרת את פני ביהדות רממות חכמי מלכטנו גם האמר
לפני • ודי ער לנכח אשר בחיים היום ירום ונכבד הדת והדת אמן ומכאן חן חסדית
במחיקה מלסון אחרת אשר בספר החזקן אכל אשר לא יישראל הוסיף ועל ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם ויאמר ה' פיקח עבריו • זו כמו לחליו שכל ועסה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם מהם סחננו ואף הוא היה מתכוין לנחור את הסם אשר קנה לו כנור החברים
את ה' ויוסיס לעומת מחברתו היה מכיל איה מחזור לר • מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה ער כי מסביל לאסף קכך כמה מהם והיו לאחרים בירי וכל אשר סודרו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם מסמיע וסמיע וחרני
חזקו עליו דכרו סרירי עם ובראסם הנדב התהלל בשולם כמה מסה ס' • יסמיהו אלה
ממכלי יחל לתקם אל הרסם להסאיר אחריו סם טוב מכסם כי הוא מתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת כישראל • ולסוסת חבוריו היות כי וסודרו והרבים וסארו וישראלים ירונו
במועדים ובחרוסים סל מכזה • גם אנשי מלח ממחתי במספר אוסכיו הסכרתי כנר מאר
והכרתיו עליו דברי • עד כי אשתיעא מלחא קורות לבורא כל וכאן גנים עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אונם בא והסכים לסלם נדרו להרשים ברבר הכנור וכדי ליתן סכר
למכיליהם לכך מנהה וניחיתין אחר להקרבא ליה מנהה בתפלה למסאדאס האלהי הנכר
כהנן וכראוי ואותי כזה לעמוד על כל כרה סלח תכא על האכור לסררו להגיה אורן
ולסקנו עינים על עבירות ומטאות הרסום • והנס כי נהפך לאכל כנור ואתי מקור דממה
על לבי חלל כמי הנחמר זבולק נל הד בחור בן כח סנה נעים וזמרות קולו ערב ומראה
נאה אשר ספכו דמו כמי חסם בת רמזים מבני עמנו זה כמסה חרפים ברור זה ומה סתם
מאנה הנחם נכסו לא אסמע עוד בקול פרים וסרות • בכל זאת לא חסכתי להעביר על
המכזה אחרתי בספר זאת ירחם ה' על נשמתו וליתר יהארוס תהיה לאורה וסמחה • הנה
ח' אנכי נכב על עין המלאכה ומוריש בסמרי לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

א 3 1 3 כסתח

בפתח הזה תאן מקדש ולכן סגנון נשמות כמכונות יוראה הרואה כי נראה לפני המהבר
טוב מהקורא יגידו האותיות לאחור ויקראו למכרע מלך הזמר העגור כי כל מהפך סדר
הנחות מהמורגל ועיניהם ימותו לנשות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו לא חס על כל אשר איננו נקוד מהתבן כי בסיד רב מצוי הכל הסטה
מן ומחין חן בקריאה בפנים נכון למחזרים וסגנון לבנות בספתותיהם המלות כהלכות
בני קורן וטעמן ודקדוקן לתפארת הקריאה והוא תהי' תמי' ועתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכיתם להתחיל לשלום ובראיתם הקסת בימינו מסגנון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תם כבוד לה' לשאר מקדש מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את בריכם להבין בחכמה הנגון מכין פה תלמיד סאמר בלוי' כי כן בטוחני
ביום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לסדר להדר אלהים הם וכינא
בהם ובהסיד מלב העקוב כל טיבא אס באלו ותבא בכמי הגולה אחת אחד מן חמתחסר'
המחזיקי' כל חרם וכל כינה אשר אף להם חלק בהשמוץ לאשר אשר דבר זה מרברים ולא
ריק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת שאלה זה ית פס' בהיותי מרכיץ
חורה בקף פירארה ועל לסתום פה דובר בלכלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאונים ויטעו
אשר ביומים ההם יראו רבי' ולא יראו מגמת לחכמה הזאת אף כי רחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעסות' עד אשר תשוב חמת אביהם סכסמים ורחם חסר יבנה ביתו נאוו קדם
ויפקד את בני לו למשפחתם לעתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' זכבל
הערה אף גילת ודן מרוב טובי' לא כיום הזה אשר כל א' ממנו פד בסורים פס לב רע
תקוצר רוח ומעבורה קסה מזרת הגלות בפני יסיר את הסירה ועליו לבן דוי
בי אז לא יבא מזמר בקהל האשר לא יהיה לו על מה להשמת כספם
וזהבם אתם פרתת וכרמים וה' להם לאור עולם על כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוב ה' ביון
תהרה אתם

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרתו	רקב לבו	מכל	חצרות חק	ומסמנים	2
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לשיר	למו רוכבים	וחשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוכ ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עמרתח	לשנותח	כימי	בני לוי	ברוכים	6
חביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגילורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצות	תען חדרות	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תסד	אנוסרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדון עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עור	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינה	חיות מנח	גם לו	כמו חם ת-	מוזינים	13
חלש	במחלומות	ובחכמות	גבור	וחסון חוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	תלא יצמח	משה	במתנח	בשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן חוא	בעושחו	בוכות	יפעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
עד צור	למקדשו	בחדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חסידקא שטח או שטח
בני דעת מבני קהלנו יצו אשר כחגים ובמקדשים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לטבח יגדל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסוד וחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת חסד ארס לגרסם
בשיח שפתותיו עונח ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והחסיד
אסור והלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכית משום אל
חשבת ישראל אל ניל בעמים ואותם תרצא לבח ברברות בעני חחמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתופסי התורת יצא נא דבר מלכו מלפני חסור' כתורת
בחלכה אם יש אסור ברבר ואם קול חסוסל הוא זה או קול ערב למיט לחללית

תשובה

חא מלתא איתא כפ' דגמין דגרסינן חתם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל דאסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל ניל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתויין אי מחח' חא ח' זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל וזמנא דאמר דלא שלח לית בשיר לא שמיני' דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמח לו לאוסר לאסור זה דזמרא דפומא הוא ומהנם כראיתו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' ול' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה וכו'
דשחר' טכס ביאר כת' ראפי' בפת אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ'ל ואולי עינו ראת בשל אחרי' ס' חפוסקי' ג' כל שונות אלו וקרא
זה דגרס' בסוף סימח אסיר' ד' אודנא דשמינא זמרא תעקר אסיר רבא זמרא בביתא
חורבא כסיפא של' ק'ל' ישורר בחלון חורב כפ' ופ' ח'ק ת' דקורא פסוק משיר
חמירי ועושה אותו ו' זמר כו' ולכן אסר כי לא מוב דברר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלח טכל כיני זמר לדבר מצות סותר גמור חו' ודברי מר
עוקבא קראם טתנכנסומה שדברו הפוסקים תגל קראם סרונין ועל בן לא יצא
בלחא ש' עי' אל' וזהנח הסע' מ'ק בעיון כל הנאמר בזה בסקומותיחם ימצא כי
שטח חלוק' ברבר שתי' דגח כס' שטח חומר ואיכע ככונתו וזמנא חא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא חג' לשורר במשתח חיוין חר' לענג עצמו כמלכים חח' לטבח חתן
וכל' ה' אורר מצות זמנא נוסף ב' עור אחת ללמוד חחכ' או להתעסק ב' לזכרה
לעתות' במצות ח' חא זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דכות' לא יפקדו אלא ד' ד' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו בשיר רהות משטע במנא ביון דלשונות ולומר בפת א' וכתב להו אל תשטח
דשטע בכל זמנא אף בפת וכן דר' מבס כתב ול' סוף ח'ל' תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל כיני זמר וכל משמיני קול של שיר אסור לטבות בחס ואסור לטמען
כפני החרבן ואפי' שירה נפת על חיון אסור וכו' עכ'ל חרי טאמ' שחגיגון בכלי אסור
ואפי' שירח בפת שקלה טמע על חיון אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הכונה
זהוסי' דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא שטח חיוין סותר סרכתב ר' ש' ערה דדא
דמר עוקבא זמרא מ'ל דאסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נבין
אסור בעלמא בכל אופן וכל' תתוספו' כן משמע מרקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'

מירושן

צירושן ולעתיד דאלכ מה תרוחנו אם חית שולח לחם בשיר מאל תשנה או מאי
 חית דבשיר ערוף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במסת' הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מרבת' ואפי' שירת
 בפת על חיון אסורת כרלעיל מבלל דשלא על חיון סותרת ואף שהמור כתב ס'
 חנל ול' ותתוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח וכו' וזה חביא בעל ש"ה לומר רש"י
 וסימ' פסקו דדוקא בבית המשתח כו' מיהו כתב המור בשם מיכאל ואפי' שלא בבית
 משתח וכו' ע"כ ואומר אני דלעולם ועד גם תתוס' ורמבם סוברים ברש"י דשלא על
 חיון שרי מרבת המור שם ול' ותתוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחיהא דאיתא בירוש' דיש גלותא וזה קאי דמסך בומר מ' בשכנו
 זבוקסו חיו מומרים לפניו ע"כ וזאת החלוקה ה' שאמרת לענן עצמו במלכים
 ובענין זה ס' גם לרמבם בתש' דאף בפת ושלא במשתח אסור וכן לתוספ' אבל
 בפת שלא במשתח ושלא לענן בכני סלכיס לא לטמא עצמו לחור' או לחתלמר
 או במצות שר או מושל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליבא דכע' סותר' דויל' בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן ותגלות חתנות עלינו ואיך נשמה וביר' קרשנו
 לשמח ואנו גולי' ועל' אסור' פ' חלק אורנא דשבעא ופירא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמח וס' אל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליבא חיל'
 דשמחת חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' בפת סותר' אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמי לחתן וכלה זכיצא נער זכתחו רמות נמור הוא דהא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח חיון שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי' חתן וכלה זכיצא
 חתירי' במנא דהמור א"ח ס' שלח כתב בשם אבי העזרי' שם ~~לשבת~~ לומר לגוי
 לגנן ככלי שיר בהופות דאמירח לגוי במקום מצוה של ~~לחם~~ שוקרא בעזר
 לגנן במשתח חיון דחיתופת דברי רמבם סוף הלכות העניית' ~~לחם~~ הסוכר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תוסבחות או שיר של הדראות לאל וכיצא בהן על חיון ע"כ
 וחסור שם אבל סותר לומר שירות ותוסבחות על חיון בבית המשתח ע"כ וסמך ח'
 טכ' חביאו בי שם כתב דלשמח חתן וכלה שהוא שיר של מצוה כותר' וכן פסק
 זכתב הוא מהר"ק קארו בקצור' וזהגיה חסני' וכן לצורך מצוה בנזן בביר' חתן
 וכלה הכל שרי ע"כ ובכתב מרובע נר' מ"ש חרף פ' אין עומדין עלה דהחיא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דפוטא אסור חם בנזן נגינות של אחבת ארבל לחבר
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי קורי' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחי'
 וחרוק חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מזאת וטענת כל ישראל לאסור בכתו
 חתני' ובכתי' משתאו בקול נגינות ובקול שבחח ולא ראוינו מי שמיחה בזאת ע"כ ל'
 ומ"ש כל חקורא פסוק שמיר חסירים ועושה אותו כמין זמר כו' בכת' הוא שולחי
 נקט שיר חסירים לחיותו שיר של אחבי' של קרש דאסור לעשותו חול' וכן מ"ש
 חקורא פסוק בבית המשתח שלא בומני רצח נא' שלא בומני שלא לשמח חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאפי' שיהא אסור לומפסוק בומר לכבוד ח'
 ואינו רואה שיטיל פסק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לה' בומר' בכה
 בשבתות דשומים ויום טוב וקרא דבר מצוה כמו לשמח חתן וכלה אשר כל שנת

קדש כלל היא אצלנו וחייבים לנו לקשטת ולשטח בכל מיני שטח ומתקנים
גם בן נאמ' וביום שמתכנס ומועדיכם' ומצות על השטח לחנך קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לתשמיע קולו ויחרי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב? או
אם יעמרו אצלו מסייעים אשר חננו ה' קול ערב וכלי סדר רק את ארצות בנחוג
כל היום בין קדלות האשכנזים יומרו עטו ויקרת שיתיהם ויערכו לו האם יחשב
לחס להטא' וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו' ול מסה שחנך כיצר אם יש לך קול
ערב ומי' ואם כן אטו בשביל שחנן ה' לאלה ידיעת החכמה בסדרת זבאים לכבה
בת ה' יהיו המאים בנפשותם' חלילתי ננור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקדים
בחבורי ולא ינעמו קולם ויקרא עליהם נחנה עלי בקולת' חסרא דסד' ראסיר אפי'
ביחור ודאי משמע שהרי אמרו וכרא דגדראי אי אמיר ומיחיד חוה' - ואנו אשר
חיינו בעלי המוסקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמ' אשר יאסרו
ביאין אתנו עוד חכמה ונצחק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב' סוף דבר אין בוח
ודאי משום אל תטמא ישראל אל גיל ולא עלה על רעת שום בד או חכם לאסור
מלשבה לה' ית' בקול חיותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים' והרי חסידים חראשוני'
היו מרקים לפני הכלל כראיתא כב' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
שזאת קלה מן הומר ורבה מסנו ואחניא ליח משתית ושטותית לתהיה סבא כמו
שנזכר' וביום שסחת תורת ישראלנים מרקים וסל' כתיקם כבה ועושים שאר מיני
שטות ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להודות לה' בכל אופן נכבד וספואר' ואולם
עוד שמעתי דמכתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נמצא דרוקא ות' - ה' אמר עודנו חזק כאדמתנו וגם בוח קרא ולא רקדק
שהרי שאלת האל' - בכל לישראל חיתח שישירו לחם לבקשתם מסיור שהיו
הלווי' אומרים בבית הקדש וחחו שירו לנו משיר ציון ולא אמרו שירו וחסרו קתם'
וחם חיו נשיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על ארבת נכר ולא
אסרו איך נשיר שחם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' ול על נחרות בכל בשירנו
לגולה וסאלם נכ' שישירו לו כמו שהיו בשוררים על חרוכ' עכ' - וכן אע' ול פי' זה
המוסור נאמ' על לשון הלויים שחם המסורר' כגלותם על בבל עכ' - ואם אמר לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המידן תקנום'
וכן המסורים שהיו אומרים הלויים על חרוכ' יאסיר לנו לאוחרם עתה בגלותנו'
אין מקום לגסס רק על חלומים רבמה ואת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודבר
בצוח אלא מתלסדים או מזכירים לעצמם' וגם זה וראי שר' דחרי חוכה גלעיל
שרט' ותוספות ורמכ' וכל גלעיל עולם לא אסרו וסרא חוכא אלא להתענג כמו
בין או בטלכ' אבל בכל אופן אחר שרי' - תעוד דכס' לחתלסד יתא סותר כי אם
בסר הרבר ושוכ לעשותו לסמח חתן וכלה וכבה להודות לאל ובכל דבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילסרו תחלה' וגם אחרי שידעו קצת וצריך להסתלס' יותר
ולתעטיר בוכרונם סח שירעים כי בימים הבאים חכל נשכתי' את ידך ראה קמן
טבת למסורים נתן אל לבוי ועתה עיניו א' נהרי נחלי דבש וחכמה לקיים או לבטל
את אשר כתב המחקק' חרי נחלם וטוב פוקק' - הנעיר יתורה ארית ממוריא'

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתינו אמרו טהורות מפני דיו מורע
 שמו במערים כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הדנה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסקה * . וזכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקוק פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההוא ומלכם בראשם הבאון חלום כמחללים לכל סוררנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופעמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהני סתמו עלינו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בתוכנות וברחובות * בכך סיר לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר פיר חדש בביאת גואלת נשמות נשפנו לזנויה וכסמחה בימעותו עדי עד
 נאם. בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למחמם הסקה

דבר שפתנס אך לומר כי עתה גם עברו חיל דאית חפלת המוסק מורע חמפת בוק
 אמרנו אין בהם נפתל ועקם כי כלם כנחול למכת ומסירו אהרנו הנה ה' חמם זל המחמור
 כתב סוף ה' והב' וזכר הכר נהגו כל ישראל לומר דבריו תוסכחות או פיר של הודאות
 לאל ויכונן בהן על היין עכל הסתא ומה חס על היקדקדק לבחית מן הכונה הכסוכ' מחמת
 אכילה ופתיה מותר: בבית הכנסת דאית בו חמלה ופתיה רק הכל דנה ותפלה וזוהרם
 על אחת כמה וכמה דמותר לסודר פיר של הודאות לאל * יתב' וכל המרבה לסודר והלשים
 יפנו בקול ערב ובמנחה לסם הריזה מסוכת חס מותר [אדרבא מניה] הלא ממה לאחס
 על הארץ ללמוד לתכליה לסוכל לעמוד ולסר' בקדם בקול עז והדור המבזה היא בחבר'
 כי ברוב עם הדרת מלך * ושלטי הגבורים פרק אין שומרין מסיק במי להתרחם אינו ברך
 לפני * הצעיר אהב האמת ולמי פאמתי *
 לייב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מצוה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהונך * אל תקרי מהונך אלא
 מתנבך ומי שמוחה כיר מי מתנבך ומפורר בבית הכנסת בפסחות ובימים טובים ובהפז
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *
 הצעיר ברך בסתר שבואל אלה :

קרא קא כנות הממעיז את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב ומממע עכל מיהיה
 ערב ביותר רבו לפני יתברך ומדקאמר קולך סתם ולא קאמר באורחא ולא בדבר
 שרטי מממע עכל מיהיה לעבודתו ית' לריו נחוח לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי פיר
 ולפת גליות ובהללות ופירים יסר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהונך * ומה שמונך והם
 הק' לת הערבי הכא' במעקל ושיעור כפי דרכי המוסקה ומסכתא לבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא מפאנו איש כנמובה :

מאן דלא ידע בטיב הסוד לא ידע מה ידון ביה מסוכנו ערבותו ותועלתו אשר בשמים חמל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר פיר ציון אשר לי מפלאי סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 ומס במאמר חמישי הכרחתי מרבני תאמרי חזל עליו במתרא במדרשים ובספר הזוהר וכמה
 מפרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסקה טובה בעיני אלהים ואדם וליכא
 מאן דשליג דביתאמרי מידם ופיוטים לחלל לאלהיה בבית הכנסת וכלל סתמא על מנהג
 המותר

החזקת חף כי ימנעו המעשקים טה חפי בגלות החז והמחז הזה חזק לזה הנני מעביר
 לכל מה שכתבו הנאמרים הללו
 חס יחזק בכתב משה מפאנו לכל מחזקי וישיחיה

גדר שנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשוד' המעולח כמר שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמכת אסר כמתי יגיעו יגיעו חזק אדם הראשון להרפים
 מוסיקה עכרי וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן חראף יקום איש להחזקו להרפים
 בלא או לקנות מים מיד אחר - לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מלת סעלת שרי
 חקמאור לרת אנתנו חם נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בנחש חנושך על כל בר
 ישראל אנת שיחית שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי אסר בחבור
 זה כמסוקת הוות שלא ברש' המסחר הנל או יורשו בומן טו שנים מחיום - ולא
 וכל בגורת וז גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחרים שלא ברשות מחבר הנל שיעשה בחם - וזוהו רוסס לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר - וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקללח
 הוותי וחשוכע יסכן במח וסאנן ובצל שח יתלונן בברכ' אמן : ויניציא חשון שסג

דחק גרשון

משה כהן מורם

חזקת ארית ממדינא

שמיח לתאמו

מִי בְּמִלְכֵנוּ מִי בְּאֵרֹתֵנוּ מִי בְּאֱלֹהֵינוּ מִי
 לְמִלְכֵנוּ נִדְהָ לְאֵרֹתֵנוּ נִדְהָ לְאֱלֹהֵינוּ נִדְהָ כַּמְשִׁיעֵנוּ
 אֵת אֵרֹתֵנוּ הוּא אֵת אֱלֹהֵינוּ הוּא אֵת לְמִשְׁיַעֵנוּ נִדְהָ
 הוּא אֵת מִשְׁיַעֵנוּ הוּא אֵת לְמִשְׁיַעֵנוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא
 הוּא אֵת מִלְכֵנוּ הוּא אֵת אֱלֹהֵינוּ הוּא אֵת אֱלֹהֵינוּ
 הוּא אֵת מִשְׁיַעֵנוּ הוּא אֵת מִשְׁיַעֵנוּ

עַתְּ סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־תִּרְוֶן לִבִּי וְלִמְךָ בִּסְפֵתִי שִׁיר אִפְתַּח

אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־תִּרְוֶן לֹד מוֹתָחִים

מִתְּבוֹ אֵל יִתְרוֹ בְּמִסְכּוֹ בְּכֹל־כּוֹ לִצִּיֹן רֹאשׁוֹ

אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־תִּרְוֶן כִּבְנוֹ בְּנוֹ

לְרֹאשׁ תִּתִּי נְאוּמִי כְּלִילֹת אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־

סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־וְהִטְרוֹן חֲהַר תִּתֵּן וְסִי וְלֹכֵן מִנָּח

כַּפְּנִינִים יִקְרֵ לִפְנִים לִפְנֵי יִשׁוּב־אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ

סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־בְּאֲרוֹן מוֹתָחִים אֲכִנִּים לְוֹחֹת

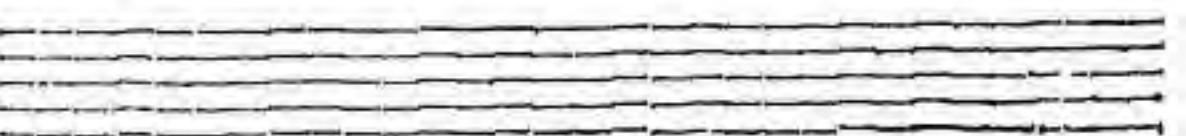
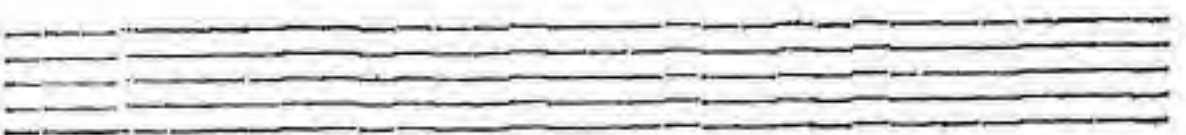
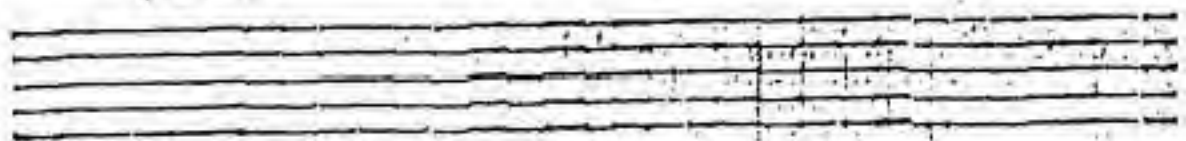
אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ סִדִּי אֵל־אֵל אֲשִׁיר־אֲרוֹן לֹד מוֹתָחִים עַתְּ

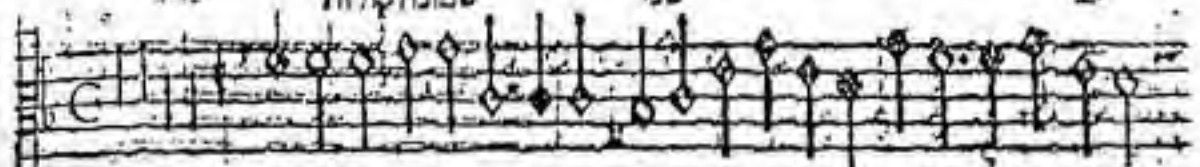
ואחרן בשר תמים איש צאצאי תמים ידיו ישרים

לכבוד עשה קיום שר ארון לו פתח עת שר אל אל אשר

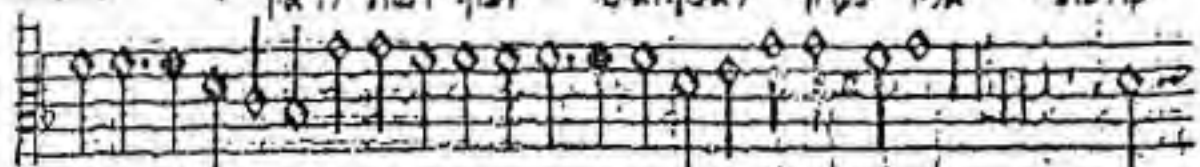
בנסע בנסע בשר מאמר את שר/כמו

תארו

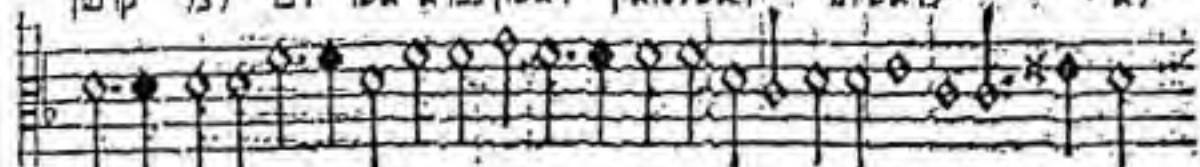

קדמנו אלו בערך לאנחנו ופוף רשת לו אין

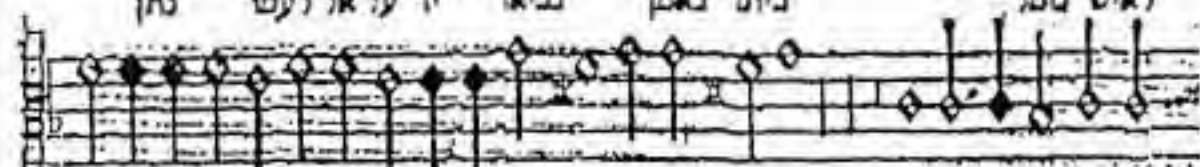
לא לראשית ראשיתו ראשון נברא אשר זכר לכל קדמן

אמת מורח המותו את תבש נביא עוד במסח צישראל קס

לאיש נפל ביתו נאמן נביאו יר על אל לעש נתן

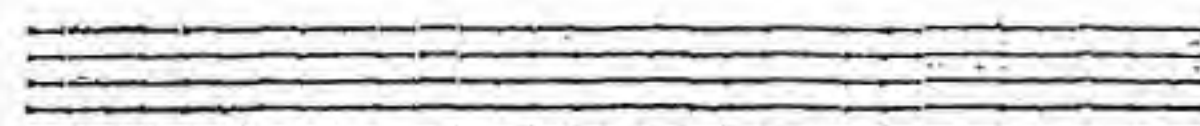
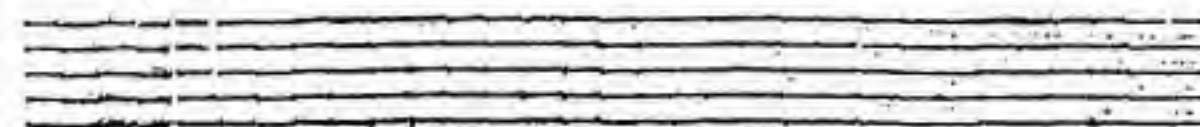
אליהם מתיס ברסעתו רע לרשע יתן כספלו חסר

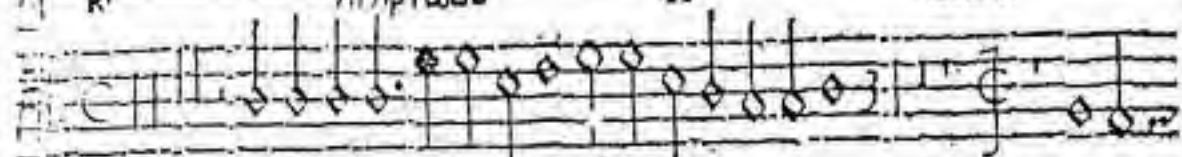

ברוך ער ערי ברוך תחלתו שם ער ערי ברוך חסר ברוך

תחלתו שם ער ערי ברוך תחלתו שם ער ערי

והוא טרא יסלך לכרז חבל כבלות ואחר

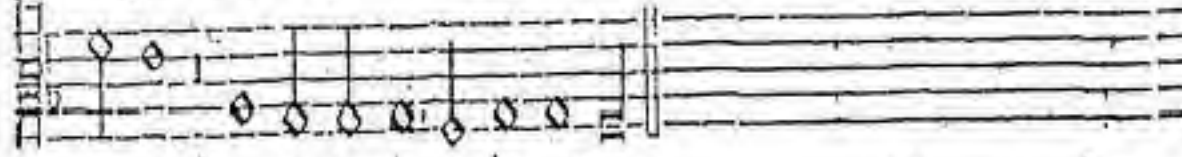
וער גאלו וחי אלו והוא וחמסרה חקו ולו תכלת

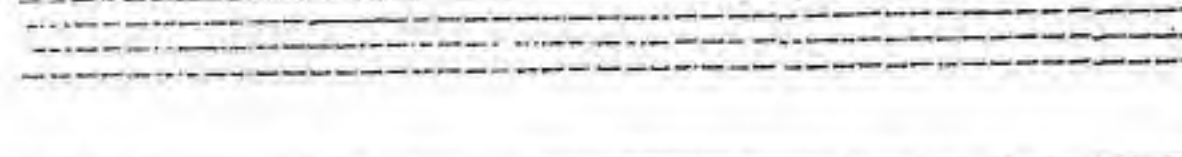
רוחו

רוחו

רוחו

הפך במצותיו ח את ירא איש אסור הללית

יבורך ישרים דוד ודעו יהיה בארץ גבור סאד חסך

וצדק ורחום חסון לעד עומדת וצדקתו

מסמכת צדק יהיה עולם לזכר יבט לא לעולם כי

ירא לאלבו סוך בה' בטוח לבו נכון ירא לא רעה

תרום קרנו לעד עומדת צדקתו לאביונים נתן פור

ונמס ונמס יחרוק שניו ובעס יראה רשע בכבוד

תאבר רשעים רשעים תאות תאות

שבת קולות

הפצותם לכל ורועים ח' מעט גדולים

גון סוף ח' ודום חנק' לנפלאות עשת זכר

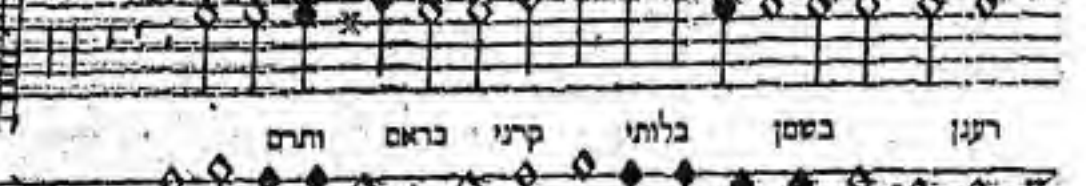
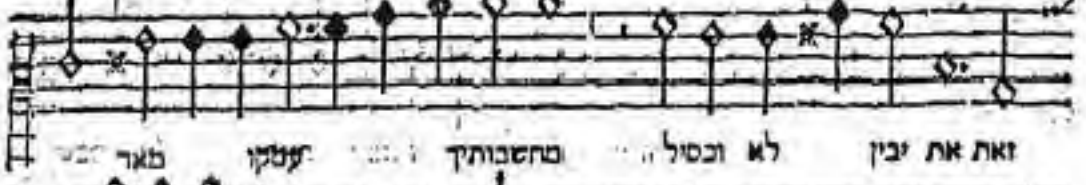
אמת ידע מעט בריתו לעולם זוכר לידאו

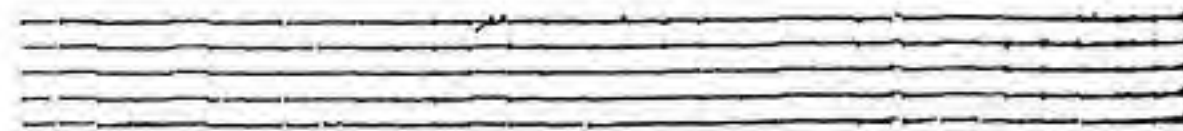
לעולם לעד סמכים סקרו כל נאמנים ומשפט

סבל ח' יראת חכמת דאסית וישר באמת עשום

לעד עוסדת תחלתו תחלתו עושום לכל טוב

Empty musical staves for accompaniment.

שמונה קולות

ראשית

י

בביר נכנסות בזוג לנפשות חן יקר ליושבות אהמן לם

נתבצר מקובת בארצ נשמת יצר אל בטרם בעלמת

לא כנגדו תחית לו לעזר חן בעי ומאן נרשמת ווג לבן

לו יס כל למכר חילו בביר הלא תרעית ובעבור • תחית

בני בביר לו להחיל תכמת קנה לכת אצלו ליקח כדו

שכל בת ואשר יחרובת מי אשר יחפור לא ובה לפאר תורה

סיון כח אשר נאלמת לעוזים לרהל ותרימת תאכל היא בלחמו

רמח ביתו תל בכנפו ותחמת מנופי לכבוד

משימת ברחקם תמים יחרו ועזר ימים כל כבורם חקמים וראו

י

בבלימה ויוצרה העוסק הוא אשר איסח אל תואהלא תאסח תשוקת

רב בלי ביתה תבנת בגיל חכתה והרבית אותה יסכול ודעא

לאין די לבלי לעולם לירידה תברך סדי אלואתה ושתוכה

קז דלעלמא

לוח המזמורים והשירים

ח	וב	הללויה אשרי איס ירח את ה'	קולות ח דף ז	ואח כאלהם
ח	וב	הללויה אשרי ה' בכל לבב	ח	ואתח מיר כנסתי
ח	וב	מחזור סוד ליום הסבת	ח	יגדל אלהים חי
ח	א	למי אחפוך לעשות יקר	ס	אחת עולם